

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tărăburcă Oleg împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 29 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-585/24)
NR. PIGD 2-22162824-01-3ra-08072024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorești: Instanța de fond: T. Avasiloaie,
Instanța de apel : V. Sîrbu, A. Braga, A. Bostan

15 ianuarie 2025

Copia corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 noiembrie 2022, Tărăburcă Oleg a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

2. În motivarea a indicat, că a fost angajat al organelor afacerilor interne al Inspectoratului General al Poliției și anume a activat în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al IGP, MAI.

3. Până în anul 2013, angajator direct era Ministerul Afacerilor Interne RM, iar după reformele efectuate în anul 2013 - angajați al Inspectoratului General de Poliție al MAI.

4. Reclamantul consideră, că activând în funcția respectivă, în paza și escortarea persoanelor deținute, arestate, precum și cele condamnate, în cumul, și corelativ cu instituții cu cele de tip penitenciar, nu se iau în considerare actele normative, ce apără drepturile sale în cadrul activității în organele afacerilor interne, ce la rândul său influențează și la eliberarea din serviciu la recalcularea eficientă al vechimii în muncă, ce influențează și poate influența și asupra pensiei achitate și cuantumului acesteia.

5. Menționează că, în baza certificatul nr.34/19 2900 din 10 august 2022 eliberat de către Inspectoratul General al Poliției, s-a indicat termenul total de activitate cu tot cu avantaje de 25 ani, 00 luni, 19 zile, astfel, s-a prezentat la CTAS Cahul, unde a solicitat stabilirea pensiei conform actului dat.

6. Prin decizia CTAS, nr. 09/2022/29210 din 7 octombrie 2022, s-a refuzat calcularea pensiei conform certificatului.

7. La 12 octombrie 2022, prin poștă, a expediat o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea decizie.

8. Prin răspunsul nr. T-2059/22 din 24 octombrie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale, a refuzat în soluționarea cererii prelabile.

9. Reclamantul a indicat că, activând în paza și escortarea persoanelor deținute, arestate, precum și cele condamnate, în cumul, precum și cu corelativ cu instituții cu cele de tip penitenciar, nu se i-au în considerare actele normative, ce-i apără drepturile sale în cadrul activității în organele afacerilor interne, ce la rândul său influențează și la eliberarea din serviciul MAI RM, la recalcularea eficientă al vechimii în muncă, ce influențează și poate influența și asupra pensiei achitate și cuantumului acesteia.

10. Astfel, consideră că nu s-au luat și nu se ia în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994, art. 33 al. 2 al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr.1036 din 17 decembrie 1996, în vigoare până la 21 martie 2008.

11. Reclamantul a susținut că, Casa Națională de Asigurări Sociale urma să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie, pentru perioada de activitate în el, din considerentele că pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne și anume în subdiviziunile menționate, dânsul a fost supus riscului sănătății și vieții având contact direct cu persoanele reținute, inclusiv contagioase.

12. Riscul la care sunt supuși colaboratorii de poliție, pe parcursul serviciului în cadrul Izolatorului Detenție Preventivă a fost reflectat și de instanțele judiciare prin hotărâri similare adoptate anterior.

13. Reclamantul solicită obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea vechimii în muncă, cu includerea în ea a avantajelor două luni vechime pentru o lună în serviciu, pentru perioada activării sale în Izolatorul de Detenție Provizorie.

14. În acest sens, reclamantul face referire la prevederile punctului (8) lit. d) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994, art. 33 alin. (2) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996 (în vigoare până la 21.03.2008).

15. Din esența normelor de drept enunțate rezultă că pentru calcularea vechimii în munca cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții, și anume: instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune indicată în pct. 8 a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

16. Respectiv, colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie), în prezent au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și Indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor economice și Corupției și a sistemului penitenciar.

17. Precizează că, penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici sunt entități care cad sub incidența reglementărilor din pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr.

78 din 21 februarie 1994. Abordarea reclamantului constă inclusiv în condițiile în care, în speță, obiectul în cauză, fiind asimilat actul administrativ, vizează obligarea autorității publice de a emite actul administrativ solicitat, în vederea valorificării unui drept imprescriptibil recunoscut prin Lege, și anume un drept fundamental cum în acest caz este dreptul la pensie.

18. De asemenea, susține că conform art. 10 alin. (3) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, odată ce dreptul la pensie este imprescriptibil, atât cât persistă acest drept, titularul are posibilitatea de a iniția acțiune imprescriptibilă în vederea ajustării avantajelor ce rezultă din acest drept la normele de drept în vigoare și la situația actuală.

19. Caracterul imprescriptibil al dreptului la recalcularea vechimii în muncă se relevă prin aceea că acesta este un drept personal, astfel exercițiul său nu poate fi limitat în timp și nu este susceptibil de a fi pierdut prin neuz în așa mod, în conformitate cu prevederile art. 166-167 CPC, Codului administrativ, Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, pct. 8 a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contigioși și bolnavilor psihici, art. 33 alin. (2) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996 (în vigoare până la 21.03.2008).

20. Reclamantul solicită anularea deciziei Casei Teritoriale Asigurări Sociale Cahul nr. 09/2022/29210 din 7 octombrie 2022 și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale cu nr. T-2059/22 din 24 octombrie 2022, prin care lui Tărăburcă Oleg i s-a refuzat în stabilirea pensiei în conformitate cu certificatul IGP MAI RM, nr. 34/19-2900 din 10 august 2022, ce prevede vechimea totală în muncă cu tot cu avantaje în termen de 25 ani, 00 luni 19 zile; a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale de a emite un act administrativ individual favorabil lui Tărăburcă Oleg, prin care acestuia să fie calculată pensia pentru vechimea în muncă în conformitate cu certificatul cu nr. 34/19-2900 din 10 august 2022, eliberat de IGP MAI RM, ce prevede vechimea în muncă cu tot cu avantaje de 25 ani 00 luni 19 zile.

21. Prin hotărârea din 07 noiembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea lui Tărăburcă Oleg împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

22. S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul al Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM nr.09/2022/2910 din 07 septembrie 2022 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova de soluționare a cererii prelabile nr.T-2059/22 din 24.10.2022.

23. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, oficiul teritorial competent să emită o decizie nouă, în temeiul cererii depusă de Tărăburcă Oleg la data de 06.09.2022 (09/20223039), prin care să-i

stabilească lui Tărăburcă Oleg pensia pentru vechime în serviciu, reieșind din vechimea în muncă de 25 ani 00 luni 19 zile.

24. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 06 decembrie 2023 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 noiembrie 2023, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

25. Prin decizia din 29 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 7 noiembrie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

26. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, Tărăburcă Oleg potrivit ordinului șefului al Inspectoratului General al Poliției al Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 417ef. din 26.07.2022, începând cu data de 16.08.2022 s-a încetat raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special Tărăburcă Oleg, subofițer superior de sector al Sectorului de Poliție nr.2 (Cișmichioi) al Inspectoratului de Poliție Vulcănești al DP a UTA Găgăuzia a IGP al MAI, conform art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288 din 16.12.2016.

27. Conform certificatului nr. 34/19 2900 din 10.08.2022 eliberat de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, rezultă că vechimea în muncă pentru perioada 16.10.2013-31.08.2016, 01.09.2016-08.03.2017, în care, reclamantul Tărăburcă Oleg a activat în cadrul Serviciului detenție și escortă al Inspectoratului de Poliție Vulcănești al Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia al IGP a MAI, a fost calculată de către Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia în temeiul hotărârii Guvernului nr.78/21.02.1994 și ordinul MAI nr.96 din 20.03.2018.

28. În baza informațiilor gestionate de către Ministerul Afacerilor Interne, pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art.13 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23.06.1993, vechimea în muncă lui Tărăburcă Oleg cu includerea avantajelor, constituie în total 25 ani 00 luni și 19 zile.

29. Instanța de apel a reținut că, Tărăburcă Oleg dispune de perioade de serviciu care urmează a fi luate în calculul vechimii în muncă cu înlesniri (avantaje) pentru stabilirea pensiei, și anume, perioada cuprinsă între 16.10.2013 până la 31.08.2016 și 01.09.2016 până la 08.03.2017 în interiorul cărora a reclamantul a activat în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Secției management operațional a IP Vulcănești al DP a UTA Găgăuzia a IGP al MAI, perioade care urmează a fi luate în calcul două luni vechime de muncă pentru o lună de serviciu, întrucât instituția respectivă are menirea deținerii persoanelor reținute sau arestate și care fac parte din categoria instituțiilor penitenciare prevăzute la art. 6 alin. (2) al Legii nr. 1036/ 1996 și respectiv urmează a fi raportată la prevederile pct. 8 al HG nr. 78/1994.

30. Instanța de apel a notat că, penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate

pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici sunt entități care cad sub incidența reglementărilor de la pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994.

31. Astfel, instanța a stabilit ilegalitatea deciziei privind refuzul stabilirii și achitării pensiei a Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova în conformitate cu Legea nr.1544-XII din 23.06.1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, în privința lui Tărăburcă Oleg.

32. Prin urmare, aplicabilitatea Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 și ordinului MAI nr. 96 din 20.03.2018, este deja determinată de angajator, care doar urma să fie reținută de către autoritatea pârâtă și, respectiv, efectuate acțiunile corespunzătoare de calculare a vechimii în muncă în privința lui Tărăburcă Oleg și stabilirea pensiei acestuia.

33. La 01 iulie 2024, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 29 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

34. În motivarea recursului a susținut că, soluția instanței de apel este eronată.

35. În opinia recurentului, activitatea lui Tărăburcă Oleg, nu se încadrează în art.8 pct. d) al hotărârii Guvernului nr.78/1994.

36. Instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material pertinente speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate.

37. Activitatea intimatului, nu poate fi raportată la prevederile pct.8 a Hotărârii Guvernului nr.78/1994 precum invocă intimatul, deoarece acesta a activat în cadrul serviciului de gardă al izolatorului de detenție provizorie, activitate ce nu urmează a fi calculată cu avantaje.

38. Perioadele de activitate civilă unde lipsește plata contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, nu se includ în calculul vechimii în muncă.

39. În opinia recurentului decizia instanței de apel este nemotivată, ca urmare a neelucidării tuturor circumstanțelor importante speței și aplicarea eronată a normelor relevante speței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

41. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

42. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

43. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 20 iunie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.86).

45. Cererea de recurs a fost depusă la 01 iulie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

46. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

47. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile

să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

48. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

52. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

53. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții

Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

55. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

56. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

57. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc